

налагодження взаємовигідного партнерства керівництво вищих навчальних закладів має приділяти багато уваги даному питанню та відповідній професійній підготовці студентів.

Університети мають активно переходити до моделі функціонування, зорієнтованої на ринок праці, що дозволяє шукати нові шляхи взаємодії між компаніями та вищими навчальними закладами. Одним із ефективних заходів такої взаємодії є підвищення організаційної спроможності центрів працевлаштування при університетах, шляхом залучення HR менеджерів компаній. Топ-менеджерами компаній також пропонується програма навчання для ректорів університетів з питань лідерства, стратегії розвитку, управління репутацією, змінами, інноваціями тощо. На сайтах університетів можливе створення окремих сторінок з бізнес-партнерами, де можна представляти базу тематик дипломних робіт, колонки фахівців про планування кар'єри у різних галузях, інформацію про проекти компаній, вакансії та стажування для студентів тощо.

Підсумовуючи, можна відмітити головні тенденції в галузі підготовки фахівців, що відповідають потребам сучасного бізнесу: забезпечення високого рівня володіння студентами іноземними мовами; розвиток у студентів навичок командної роботи; підвищення мотивації студентів до навчання шляхом демонстрації залежності між можливостями майбутньої кар'єри та зусиллями, прикладеними під час навчання; організація майстер-класів з експертами з галузі бізнесу; забезпечення міжнародного визнання професійного рівня студентів шляхом проведення сертифікації фахівців; використання при організації навчального процесу практик реалізації реальних проектів.

На жаль, співпраця вищих навчальних закладів з бізнесом і комерціалізація результатів університетських наукових розробок усе ще залишаються низькими. Тому університетам необхідно постійно стимулювати підприємницьку активність студентів і викладачів. Випускники ВНЗ мають отримати у процесі навчання необхідні навички підприємництва, займаючись винахідницькою діяльністю; серед науковців необхідно вводити в активну практику використання патентів та авторських прав.

Література

1. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 13.12.1991. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/>
2. Державна цільова науково-технічна та соціальна програма «Наука в університетах» на 2008-2017 роки [Електронний ресурс]. Режим доступу : [http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1155-2007- %D0 %BF](http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1155-2007-%D0%BF).

Татаріна Т.В., к.е.н.,
доцент кафедри страхування

ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ ПАРТНЕРСТВА ВИЩОЇ ШКОЛИ І БІЗНЕСУ

Ринкова трансформація економіки України, впровадження нових суспільних відносин потребує і нових підходів у кадровому забезпеченні бізнес-структур, їх розвитку. Система освіти, насамперед, вища школа здійснює підготовку майбутніх фахівців. Знання, навички, які отримують студенти у вищих навчальних закладах дозволяють їм у майбутній професії вирішувати складні виробничі проблеми, швидко реагувати на зміни, приймати управлінські рішення. Ефективна взаємодія освітніх установ, бізнес-структур і державних органів влади створюють *систему* їх партнерства. Досвід розвинених країн свідчить про існування різнобічних партнерських відносин між університетами і бізнес-структурами, державою, регіональною владою, місцевими громадами.

Зупинимося на двох важливих напрямках партнерства бізнесу і вищої школи. Перший напрям – навчальна робота. У сучасних реаліях помітним є певний дисбаланс між очікуваннями університетів і бізнес-середовища в отриманні знань, умінь студентами. Студенти сьогодні віддають перевагу в одержанні, насамперед, практичних знань і їх можна зрозуміти, адже студенти або їх батьки інвестують значні кошти в освіту і тому прагнуть отримувати якісну, конкурентоспроможну послугу. Постулат вищої школи про здобуття академічної освіти, а не підготовку студентів до роботи вже давно втратив свою актуальність. Розв'язати цю проблему можливо за допомогою *переорієнтації університетів на надання практичних навичок і сприяння у залученні знань від бізнесу*.

Заходи по вирішенню цієї проблеми мають бути такі:

- складання разом з бізнес-структурами змісту магістерських програм навчальних дисциплін або їх розробка на замовлення;
- запрошення практиків на окремі лекції, підготовка фахівцями частини модулів, практичних завдань для випускників;

- формування разом з майбутніми роботодавцями навичок, компетентностей для випускників вищих навчальних закладів («паспорт спеціальності»);
- тісна співпраця викладачів і бізнесу щодо визначення потреб, очікувань роботодавців від майбутніх випускників;
- залучення приватних компаній до фінансування наукових проектів, створення бізнес-центрів при університетах;
- призначення стипендій, грантів для талановитих студентів;
- стимулювання бізнес-колами креативних ідей, інноваційних продуктів розроблених студентами;
- підготовка дипломних проектів на замовлення роботодавців, захист їх у фінансовій установі.

Другий напрям – науково-дослідна робота, яка проводиться викладачами або студентами вищих навчальних закладів. Необхідно істотно підвищувати рівень наукових розробок, результати яких би зацікавили бізнес-структури і, одночасно, сприяли формуванню у студентів креативного мислення. Сьогодні наукові дослідження в університетах частіше здійснюються без використання послуг бізнес фахівців. Тому вирішенню цієї проблеми сприятиме залучення практиків до наукових розробок, результати яких будуть задовольняти партнерів. Але за таких умов інвестування коштів у наукові дослідження вищих навчальних закладів мають збільшуватися.

Отже, реалізація запропонованих заходів дозволить випускникам швидше адаптуватись на місці їх роботи і сприятиме підготовці вищими навчальними закладами конкурентоспроможних, «з ринковим мисленням» фахівців.

Ушеренко С.В., к.е.н.,
доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ЦІЛЬОВІ ПРІОРИТЕТИ ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИХ ФАХІВЦІВ

Впровадження у діяльність вищих навчальних закладів новітніх інформаційних технологій, використання адаптованого до вітчизняних умов зарубіжного досвіду активних методів навчання сприяють вирішенню комплексу завдань з підготовки висококваліфікованих спеціалістів. Позитивними характеристиками навчального процесу є закріплення теоретичних знань, стимулювання пізнавальної активності, розвиток аналітичного мислення, набуття практичних навичок, формування здатностей швидкого реагування на зміни і прийняття адекватних рішень.

Сучасний етап розвитку українського науково-освітнього простору характеризується посиленням як конкуренції на ринку надання освітніх послуг, так і вимог до майбутніх фахівців з боку потенційних роботодавців. Відтак, конкурентоспроможність вузів на ринку освітніх послуг, а випускників – на ринку праці, – суттєво залежить від якості навчального процесу. При цьому необхідним є моніторинг ринку праці, бізнес-середовища для швидкого реагування на зміни вимог до майбутніх фахівців з боку роботодавців.

Подальша робота у напрямку покращення підготовки студентів має орієнтуватися на підготовку високоякісного «навчального продукту» і, водночас, розвиток здатності до його ефективного споживання.

Інформаційна насиченість, відображення рівня наукових розробок з проблематики навчальної дисципліни чи спецкурсу поряд з використанням інноваційних організаційних форм проведення аудиторних занять (слайд-лекція, бінарна лекція, семінар-дискусія, міні-кейс, семінар-конференція тощо) є основою підготовки сучасних висококваліфікованих працівників, які будуть користуватися попитом на ринку праці.

З урахуванням важливості наукової складової викладання «Фінансів підприємств» і «Фінансового менеджменту», напрямами її посилення, на нашу думку, є:

- відображення у лекціях досягнень провідних українських і зарубіжних учених; – узагальнення і пропагування серед студентів теоретичних досліджень науково-педагогічного складу кафедри корпоративних фінансів і контролінгу;
- інтенсифікація індивідуальної наукової роботи викладачів з проблематики управлінської діяльності у сфері фінансів підприємств і використання результатів власних наукових досліджень при викладанні лекційного матеріалу, проведенні практичних занять;
- активізація науково-дослідної роботи студентів (у тому числі через сумісну наукову діяльність студентів і викладачів у формі тез на наукові та науково-практичні конференції, статей у наукових і науково-практичних журналах) для формування у них зацікавленості у творчій діяльності.